

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 24. septembra 2020*

[Znenie opravené uznesením zo 14. októbra 2020]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Naliehavé prejudiciálne konanie – Súdna spolupráca v trestných veciach – Európsky zatykač – Rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV – Účinky odovzdania – Článok 27 – Možnosť trestného stíhania za iné trestné činy – Zásada špeciality“

Vo veci C-195/20 PPU,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) z 21. apríla 2020 a doručený Súdnemu dvoru 8. mája 2020, ktorý súvisí s trestným konaním proti:

XC,

za účasti:

Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory M. Vilaras, sudcovia S. Rodin (spravodajca), D. Šváby, K. Jürimäe a N. Piçarra,

generálny advokát: M. Bobek,

tajomník: D. Dittert, vedúci oddelenia,

vzhľadom na návrh vnútroštátneho súdu z 21. apríla 2020, ktorý bol doručený Súdnemu dvoru 8. mája 2020, na prejednanie tohto návrhu na začatie prejudiciálneho konania v rámci naliehavého prejudiciálneho konania podľa článku 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora,

so zreteľom na rozhodnutie štvrtej komory z 25. mája 2020 vyhovieť tomuto návrhu,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 16. júla 2020,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– XC, v zastúpení: M. Franzikowski a F. S. Fülcher, Rechtsanwälte,

* Jazyk konania: nemčina.

- Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof, v zastúpení: P. Frank a S. Heine, splnomocnení zástupcovia,
- nemecká vláda, v zastúpení: J. Möller, M. Hellmann a F. Halabi, splnomocnení zástupcovia,
- [opravené uznesením zo 14. októbra 2020] Írsko, v zastúpení: J. Quaney, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci M. Gray, SC,
- Európska komisia, v zastúpení: S. Grünheid a R. Troosters, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 6. augusta 2020,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 27 ods. 2 a 3 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 2002, s. 1; Mim. vyd. 19/006, s. 34), zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009 (Ú. v. EÚ L 81, 2009, s. 24) (ďalej len „rámcové rozhodnutie 2002/584“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci trestného konania proti XC, ktorý bol v Nemecku odsúdený na trest odňatia slobody za trestné činy kvalifikované ako znásilnenie s priťažujúcimi okolnosťami a vydieranie spáchané v Portugalsku v roku 2005.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 5 a 6 rámcového rozhodnutia 2002/584 znejú:
  - „(5) cieľ vytýčený pre Úniu stať sa zónou slobody, bezpečnosti a práva, vedie k zrušeniu vydávania osôb medzi členskými štátmi a k jeho nahradeniu systémom vydávania osôb medzi súdnymi orgánmi; okrem toho, zavedenie nového zjednodušeného systému vydávania odsúdených alebo podozrivých osôb pre účely výkonu rozsudku alebo trestného stíhania umožňuje odstrániť zložitosť a prípadné prieťahy pri existujúcich vydávacích postupoch; tradičné vzťahy spolupráce, ktoré až doteraz existovali medzi členskými štátmi, by mal nahradiť systém voľného pohybu súdnych rozhodnutí v trestných veciach, vrátane predbežných a konečných rozhodnutí v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti;
  - (6) európsky zatykač zavedený týmto rámcovým rozhodnutím je prvým konkrétnym opatrením v oblasti trestného práva, ktorým sa vykonáva zásada vzájomného uznávania, označovaná Európskou radou ako „základný kameň“ spolupráce v oblasti súdnictva.“
- 4 V článku 1 ods. 1 a 2 tohto rámcového rozhodnutia sa uvádza:
  - „1. Európsky zatykač je súdne rozhodnutie vydané členským štátom s cieľom zatknúť a vydať požadovanú osobu inému členskému štátu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu alebo ochranného opatrenia [s cieľom, aby iný členský štát zatkol a odovzdal vyžiadajú osobu na účely vedenia trestného stíhania alebo výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody – *neoficiálny preklad*].

2. Členské štáty vykonávajú každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.“

5 Článok 8 ods. 1 uvedeného rámcového rozhodnutia stanovuje:

„Európsky zatykač obsahuje nasledujúce informácie stanovené v súlade s formou, obsiahnutou v prílohe:

- a) totožnosť a štátnu príslušnosť vyžiadanej osoby;
- b) názov, adresu, telefónne a faxové číslo a e-mailovú adresu vydávajúceho súdneho orgánu [súdneho orgánu, ktorý vydal zatykač – *neoficiálny preklad*];
- c) dôkaz o vykonateľnom rozsudku, zatykači alebo inom vykonateľnom súdnom rozhodnutí s rovnakým účinkom, ktoré spadá do rozsahu článkov 1 a 2;
- d) charakter a skutkovú podstatu trestného činu, najmä vo vzťahu k článku 2;
- e) opis okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný, vrátane času, miesta a miery účasti vyžiadanej osoby na trestnom čine;
- f) uložený trest, ak existuje konečný rozsudok, alebo určený rozsah trestov pre trestný čin podľa práva vydávajúceho členského štátu [členského štátu, ktorý vydal zatykač – *neoficiálny preklad*];
- g) prípadne iné následky trestného činu.“

6 Článok 27 toho istého rámcového rozhodnutia znie:

„1. Každý členský štát môže oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady, že vo svojich vzťahoch s inými členskými štátmi, ktoré urobia rovnaké oznámenie, bol daný [sa predpokladá, že bol daný – *neoficiálny preklad*] súhlas k trestnému stíhaniu, odsúdeniu alebo zadržaniu s cieľom vykonania trestu alebo ochranného opatrenia [trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody – *neoficiálny preklad*] pre trestný čin, ktorý bol spáchaný pred odovzdaním príslušnej osoby, s výnimkou trestného činu [iné, ako je trestný čin – *neoficiálny preklad*], pre ktorý bola táto osoba odovzdaná, ak v osobitnom prípade vykonávajúci súdny orgán neuvedie inak vo svojom rozhodnutí o odovzdaní.

2. S výnimkou prípadov uvedených v odsekoch 1 a 3 odovzdaná osoba sa nemôže trestne sťažovať, odsúdiť alebo inak pozbaviť slobody pre iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním ako pre ten, pre ktorý bola odovzdaná.

3. Odsek 2 sa neuplatní v nasledujúcich prípadoch:

- a) ak osoba, ktorá mala možnosť opustiť územie členského štátu, do ktorého bola odovzdaná, tak neurobila počas 45 dní od jej prepustenia, alebo sa vrátila na toto územie po tom, ako ho opustila;

...

- g) ak vykonávajúci súdny orgán, ktorý osobu odovzdal, dá svoj súhlas v súlade s odsekom 4.

4. Žiadosť o súhlas sa predloží vykonávajúcemu súdnemu orgánu doplnená o informáciu uvedenú v článku 8 ods. 1 a prekladom uvedeným [a preklad uvedený – *neoficiálny preklad*] v článku 8 ods. 2. Súhlas sa dá, ak trestný čin, pre ktorý je požadovaný, podlieha odovzdaniu v súlade s ustanoveniami

tohto rámcového rozhodnutia. Súhlas sa odmietne z dôvodov uvedených v článku 3 a inak môže sa odmietnuť iba z dôvodov uvedených v článku 4. Rozhodnutie sa prijme najneskôr do 30 dní po prijatí žiadosti.

...“

Nemecké právo

7 Článok 27 ods. 2 a 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 bol prebratý do nemeckého práva v § 83 h ods. 1 a 2 Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen (zákon o medzinárodnej právnej pomoci v trestných veciach) z 23. decembra 1982 (BGBl. 1982 I, s. 2071) v znení uplatniteľnom na skutkové okolnosti vo veci samej.

8 Tento § 83 h stanovuje:

„1. Osoby odovzdané členským štátom na základe európskeho zatykača nesmú:

(1) byť trestne stíhané, odsúdené alebo podrobené opatreniu obmedzujúcemu osobnú slobodu pre iný trestný čin spáchaný pred ich odovzdaním ako pre ten, pre ktorý boli odovzdané...

...

2. Odsek 1 sa neuplatní v nasledujúcich prípadoch:

(1) ak osoba, ktorá mala možnosť opustiť územie členského štátu, do ktorého bola odovzdaná, tak neurobila počas 45 dní od jej prepustenia, alebo sa vrátila na toto územie po tom, ako ho opustila,

(2) trestný čin nie je sankcionovaný trestom odňatia slobody alebo ochranným opatrením spojeným s odňatím slobody,

(3) trestné stíhanie nemá za následok uplatnenie opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu,

(4) ak by osobe mohol byť uložený trest alebo opatrenie bez odňatia slobody, a to aj vtedy, ak by tento trest alebo toto opatrenie mohlo obmedziť jej osobnú slobodu,

(5) ak sa vykonávajúci členský štát alebo odovzdaná osoba vzdali uplatnenia zásady špeciality.

3. Vyhlásenie odovzdanej osoby o vzdaní sa, uskutočnené po odovzdaní, sa zaznamená do zápisnice pred sudcom alebo prokurátorom. Vyhlásenie o vzdaní sa je neodvolateľné. Odovzdávaná osoba musí byť o tom poučená.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

9 XC bol v Nemecku trestne stíhaný v rámci troch rôznych trestných konaní, ktoré sa týkali po prvé trestného činu obchodovania s omamnými látkami, po druhé trestného činu sexuálneho zneužívania maloletej osoby spáchaného v Portugalsku a po tretie trestných činov znásilnenia s priťažujúcimi okolnosťami a vydierania, rovnako spáchaných v Portugalsku.

10 Najskôr 6. októbra 2011 Amtsgericht Niebüll (Okresný súd Niebüll, Nemecko) odsúdil XC za obchodovanie s omamnými látkami na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka a deviatich mesiacov. Výkon tohto trestu bol podmienene odložený.

- 11 Potom bolo v roku 2016 v Nemecku začaté trestné konanie proti XC za skutky kvalifikované ako sexuálne zneužívanie maloletej osoby spáchané v Portugalsku, pričom Staatsanwaltschaft Hannover (Prokuratúra Hannover, Nemecko) vydala 23. augusta 2016 európsky zatykač na účely trestného stíhania za tieto skutky. Keďže Tribunal da Relação de Évora (Odvolací súd Évora, Portugalsko) povolil odovzdanie XC nemeckým súdnym orgánom za uvedený trestný čin a XC sa pri tejto príležitosti nevzdal uplatnenia zásady špeciality, portugalské súdne orgány ho 22. júna 2017 odovzdali do Spolkovej republiky Nemecko. V tomto členskom štáte bol po uložení trestu odňatia slobody v trvaní jedného roka a troch mesiacov umiestnený do zariadenia na výkon trestu.
- 12 Počas výkonu trestu, ktorý bol XC uložený za sexuálne zneužívanie maloletej osoby, bol zrušený podmienený odklad výkonu trestu uloženého 6. októbra 2011 zo strany Amtsgericht Niebüll (Okresný súd Niebüll) za obchodovanie s omamnými látkami. Dňa 22. augusta 2018 Staatsanwaltschaft Flensburg (Prokuratúra Flensburg, Nemecko) požiadala Tribunal da Relação de Évora (Odvolací súd Évora) ako súdny orgán vykonávajúci európsky zatykač uvedený v bode 11 tohto rozsudku, aby sa vzdal uplatnenia zásady špeciality a udelil súhlas na výkon trestu, ktorý uložil Amtsgericht Niebüll (Okresný súd Niebüll) 6. októbra 2011.
- 13 Vzhľadom na to, že Tribunal da Relação de Évora (Odvolací súd Évora) neodpovedal, XC bol 31. augusta 2018 prepustený na slobodu s nariadením sociálno-súdneho dohľadu v trvaní päť rokov, v rámci ktorého sa musel raz za mesiac dostaviť k svojmu probačnému úradníkovi. Dňa 18. septembra 2018 vycestoval do Holandska a neskôr do Talianska. Dňa 19. septembra 2018 vydala Prokuratúra Flensburg na XC európsky zatykač na účely výkonu rozsudku Amtsgericht Niebüll (Okresný súd Niebüll) zo 6. októbra 2011.
- 14 Dňa 27. septembra 2018 bol XC na základe tohto európskeho zatykača zatknutý v Taliansku. Dňa 10. októbra 2018 taliansky vykonávajúci orgán udelil súhlas na jeho odovzdanie. Dňa 18. októbra 2018 bol XC odovzdaný nemeckým orgánom.
- 15 Napokon 5. novembra 2018 vydal Amtsgericht Braunschweig (Okresný súd Braunschweig, Nemecko) zatykač na účely vyšetrovania tretej veci, ktorá sa týkala XC a ktorej predmetom boli trestné činy znásilnenia s príťažujúcimi okolnosťami a vydierania, ktoré boli spáchané v Portugalsku v roku 2005.
- 16 Dňa 12. decembra 2018 Staatsanwaltschaft Braunschweig (Prokuratúra Braunschweig, Nemecko) požiadala taliansky vykonávajúci orgán, aby tiež udelil súhlas na trestné stíhanie XC za tieto skutky znásilnenia s príťažujúcimi okolnosťami a vydierania. Corte d'appello di Milano (Odvolací súd Miláno, Taliansko) vyhovel tejto žiadosti 22. marca 2019.
- 17 XC bol od 23. júla 2019 do 11. februára 2020 umiestnený do vyšetrovacej väzby v Nemecku na základe zatykača, ktorý 5. novembra 2018 vydal Amtsgericht Braunschweig (Okresný súd Braunschweig). Počas tohto obdobia Landgericht Braunschweig (Krajinský súd Braunschweig, Nemecko) rozsudkom zo 16. decembra 2019 odsúdil obžalovaného za trestné činy znásilnenia s príťažujúcimi okolnosťami a vydierania spáchané v Portugalsku v roku 2005. Uložil mu súhrnný trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov, ktorý zohľadňuje rozsudok Amtsgericht Niebüll (Okresný súd Niebüll) zo 6. októbra 2011. Do súhrnného trestu bola započítaná celková doba, ktorú XC strávil vo vyšetrovacej väzbe v Taliansku.
- 18 Dňa 21. januára 2020 portugalský vykonávajúci orgán udelil súhlas na výkon súhrnného trestu odňatia slobody, ktorý uložil Amtsgericht Niebüll (Okresný súd Niebüll) 6. októbra 2011. XC je od 12. februára 2020 vo väzbe na účely výkonu tohto trestu.
- 19 XC podal na vnútroštátnom súde opravný prostriedok „Revision“ proti rozsudku Landgericht Braunschweig (Krajinský súd Braunschweig) zo 16. decembra 2019. Spochybňuje najmä platnosť konania, ktoré viedlo k vyhláseniu tohto rozsudku, vzhľadom na zásadu špeciality stanovenú v článku 27 rámcového rozhodnutia 2002/584. XC v podstate tvrdí, že vzhľadom na to, že portugalský

vykonávajúci orgán neudelil súhlas na trestné stíhanie za trestné činy znásilnenia s priťažujúcimi okolnosťami a vydierania spáchané v Portugalsku v roku 2005, nemecké orgány neboli oprávnené obvineného stíhať. Na XC sa totiž od 1. septembra 2018 stále vzťahuje ochrana vyplývajúca zo zásady špeciality. Trestné stíhanie začaté proti XC nemeckými orgánmi bez predchádzajúceho súhlasu portugalského vykonávajúceho orgánu, ako aj súvisiace procesné úkony, ako napríklad zatykač, ktorý vydal Amtsgericht Braunschweig (Krajinský súd Braunschweig) 5. novembra 2018, sú teda nezákonné.

- 20 Podľa vnútroštátneho súdu otázka, či tento zatykač možno zachovať v platnosti, alebo ho naopak treba zrušiť, závisí od odpovede na otázku, či boli nemecké orgány oprávnené stíhať XC za znásilnenie s priťažujúcimi okolnosťami a vydieranie spáchané v Portugalsku v roku 2005.
- 21 Za týchto okolností Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor, Nemecko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 27 ods. 2 a 3 rámcového rozhodnutia 2002/584... vykladať v tom zmysle, že zásada špeciality nebráni opatreniu obmedzujúcemu osobnú slobodu pre skutok spáchaný pred odovzdaním, ktorý je odlišný od skutku, ktorý je dôvodom odovzdania osoby, v prípade, ak osoba po odovzdaní dobrovoľne opustila územie členského štátu, ktorý vydal zatykač, neskôr ju iný vykonávajúci členský štát na základe ďalšieho európskeho zatykača znova odovzdal na územie členského štátu, ktorý vydal zatykač, a tento druhý vykonávajúci členský štát udelil súhlas na stíhanie, odsúdenie a vykonanie trestu pre tento iný skutok?“

O naliehavom konaní

- 22 Vnútroštátny súd navrhuje, aby bol tento návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednaný v naliehavom prejudiciálnom konaní podľa článku 107 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.
- 23 Tento súd na podporu svojho návrhu uvádza, že XC je vo výkone trestu odňatia slobody na základe rozsudku Amtsgericht Niebüll (Okresný súd Niebüll) zo 6. októbra 2011. Podľa vnútroštátneho súdu však zatykač, ktorý vydal Amtsgericht Braunschweig (Okresný súd Braunschweig) 5. novembra 2018, predstavuje ďalší dôvod väzby dotknutej osoby a mohol by viesť k obmedzeniu zmiernenia výkonu trestu, ktorý jej bol uložený.
- 24 Okrem toho vnútroštátny súd uviedol, že XC bude mať 7. júna 2020 vykonané dve tretiny trestu, ktorý mu 6. októbra 2011 uložil Amtsgericht Niebüll (Okresný súd Niebüll), a bude teda oprávnený požiadať o podmienený odklad výkonu zostávajúcej časti tohto trestu. V tejto súvislosti vnútroštátny súd vysvetľuje, že na jednej strane zatykač, ktorý vydal Amtsgericht Braunschweig (Okresný súd Braunschweig) 5. novembra 2018, môže brániť odkladu výkonu uvedeného trestu. Na druhej strane vnútroštátny súd pre prípad, že by sa takýto odklad povolil, uvádza, že odpoveď na otázku platnosti tohto zatykača určuje, či možno pokračovať vo vyšetrovacej väzbe nariadenej na základe tohto zatykača.
- 25 V tejto súvislosti treba v prvom rade konštatovať, že tento návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu rámcového rozhodnutia 2002/584, ktoré patrí do oblasti upravenej v tretej časti hlavy V Zmluvy o FEÚ týkajúcej sa priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti. V dôsledku toho je prípustné prejednať tento návrh v naliehavom prejudiciálnom konaní.
- 26 V druhom rade, pokiaľ ide o kritérium naliehavosti, v súlade s ustálenou judikatúrou Súdneho dvora treba zohľadniť okolnosť, že dotknutá osoba je v súčasnosti pozbavená slobody a že jej ďalšie ponechanie vo väzbe závisí od rozhodnutia sporu vo veci samej. Okrem toho je potrebné posúdiť situáciu dotknutej osoby v stave, v akom existovala ku dňu preskúmania návrhu, na základe ktorého sa

požaduje, aby bol návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednaný v nalievavom prejudiciálnom konaní (rozsudok z 22. decembra 2017, Ardic, C-571/17 PPU, EU:C:2017:1026, bod 58 a citovaná judikatúra).

- 27 V prejednávanej veci je na jednej strane síce nesporné, že XC bol k uvedenému dňu pozbavený slobody na základe rozsudku Amtsgericht Niebüll (Okresný súd Niebüll) zo 6. októbra 2011, faktom však zostáva, že zatykač vydaný Amtsgericht Braunschweig (Okresný súd Braunschweig) 5. novembra 2018 môže tiež odôvodniť väzbu XC. Na druhej strane zachovanie platnosti tohto zatykača môže viesť k obmedzeniu zmiernenia výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený, ovplyvneniu rozhodnutia o podmieňanom odklade výkonu tohto trestu a v prípade povolenia takéhoto odkladu sa môže stať jediným právnym základom pre ponechanie XC vo väzbe.
- 28 Za týchto podmienok štvrtá komora Súdneho dvora 25. mája 2020 na základe návrhu sudcu spravodajcu a po vypočutí generálneho advokáta rozhodla o vyhovení návrhu vnútroštátneho súdu, aby bol tento návrh na začatie prejudiciálneho konania prejednaný v nalievavom prejudiciálnom konaní.

O prejudiciálnej otázke

- 29 Vnútroštátny súd sa svojou otázkou v podstate pýta, či sa má článok 27 ods. 2 a 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 vykladať v tom zmysle, že zásada špeciality uvedená v odseku 2 tohto článku nebráni opatreniu obmedzujúcemu osobnú slobodu prijatému voči osobe, na ktorú bol vydaný prvý európsky zatykač pre iné skutky než tie, pre ktoré bola odovzdaná na základe tohto zatykača, spáchané pred týmito skutkami, ak táto osoba dobrovoľne opustila územie členského štátu, ktorý vydal prvý zatykač, a bola na územie tohto štátu odovzdaná na základe druhého európskeho zatykača vydaného po jej odchode na účely výkonu trestu odňatia slobody, pokiaľ súdny orgán vykonávajúci druhý európsky zatykač udelil na základe tohto zatykača súhlas na rozšírenie trestného stíhania na skutky, ktoré viedli k tomuto opatreniu obmedzujúcemu osobnú slobodu.
- 30 Na účely odpovede na prejudiciálnu otázku treba na úvod pripomenúť, že právo Únie je založené na základnom predpoklade, podľa ktorého každý členský štát zdieľa so všetkými ostatnými členskými štátmi spoločné hodnoty, na ktorých je založená Únia, a uznáva, že tieto štáty majú s ním spoločné takéto hodnoty, ako sa spresňuje v článku 2 ZEÚ. Tento predpoklad implikuje a odôvodňuje existenciu vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi pri uznávaní týchto hodnôt, a teda pri dodržiavaní práva Únie, ktoré ich vykonáva [rozsudok z 11. marca 2020, SF (Európsky zatykač – Záruka vrátenia do vykonávajúceho štátu), C-314/18, EU:C:2020:191, bod 35 a citovaná judikatúra].
- 31 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že cieľom rámcového rozhodnutia 2002/584, ako vyplýva najmä z jeho článku 1 ods. 1 a 2 v spojení s odôvodnením 5 tohto rozhodnutia, je nahradiť systém viacstranného vydávania osôb vychádzajúci z Európskeho dohovoru o vydávaní osôb, podpísaného 13. decembra 1957 v Paríži, systémom vydávania odsúdených alebo podozrivých osôb na účely výkonu rozsudkov alebo trestných stíhaní medzi súdnymi orgánmi, ktorý je založený na zásade vzájomného uznávania [rozsudok z 11. marca 2020, SF (Európsky zatykač – Záruka vrátenia do vykonávajúceho štátu), C-314/18, EU:C:2020:191, bod 37 a citovaná judikatúra].
- 32 V tejto súvislosti toto rámcové rozhodnutie zavedením zjednodušeného a efektívnejšieho systému vydávania osôb odsúdených za porušenie alebo podozrivých z porušenia trestného zákona smeruje k zjednodušeniu a zrýchleniu súdnej spolupráce s cieľom prispieť k dosiahnutiu cieľa vytýčeného Úniou, a to stať sa priestorom slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, založeným na vysokom stupni dôvery, ktorá má existovať medzi členskými štátmi [rozsudok z 11. marca 2020, SF (Európsky zatykač – Záruka vrátenia do vykonávajúceho štátu), C-314/18, EU:C:2020:191, bod 38 a citovaná judikatúra].

- 33 V oblasti, na ktorú sa vzťahuje rámcové rozhodnutie 2002/584, je zásada vzájomného uznávania, ktorá predstavuje, ako to vyplýva najmä z odôvodnenia 6 tohto rámcového rozhodnutia, „základný kameň“ súdnej spolupráce v trestných veciach, vyjadrená v článku 1 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia, ktorý zakotvuje pravidlo, podľa ktorého sú členské štáty povinné vykonať každý európsky zatykač na základe zásady vzájomného uznávania a v súlade s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia. Vykonávajúce súdne orgány teda môžu v zásade odmietnuť vykonať takýto zatykač len z dôvodov nevykonania, ktoré sú vyčerpávajúcim spôsobom upravené v rámcovom rozhodnutí 2002/584 [pozri v tomto zmysle rozsudok z 11. marca 2020, SF (Európsky zatykač – Záruka vrátenia do vykonávajúceho štátu), C-314/18, EU:C:2020:191, bod 39 a citovaná judikatúra].
- 34 V prejednávanej veci zo spisu, ktorý má Súdny dvor k dispozícii, vyplýva, že jednak v nadväznosti na európsky zatykač vydaný Prokuratúrou Flensburg 19. septembra 2018 na účely výkonu rozsudku Amtsgericht Niebüll (Okresný súd Niebüll) zo 6. októbra 2011 taliansky vykonávajúci orgán udelil 10. októbra 2018 svoj súhlas na vykonanie tohto rozsudku pred odovzdaním XC nemeckým orgánom 18. októbra 2018. Z tohto spisu tiež vyplýva, že Corte d'appello di Milano (Odvolací súd Miláno) v nadväznosti na žiadosť Prokuratúry Braunschweig z 12. decembra 2018, aby bol XC stíhaný za trestné činy znásilnenia s priťažujúcimi okolnosťami a vydierania, udelil 22. marca 2019 svoj súhlas na trestné stíhanie za tieto skutky.
- 35 Pokiaľ ide o článok 27 rámcového rozhodnutia 2002/584, Súdny dvor už rozhodol, že hoci články 27 a 28 tohto rámcového rozhodnutia priznávajú členským štátom určité presné právomoci pri vykonávaní európskeho zatykača, tieto ustanovenia vzhľadom na to, že stanovujú výnimky zo zásady vzájomného uznávania uvedenej v článku 1 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia, nemôžu byť vykladané spôsobom, ktorý by viedol k znemožneniu cieľa sledovaného uvedeným rámcovým rozhodnutím, ktorý spočíva v uľahčení a urýchlení odovzdaní medzi súdnymi orgánmi členských štátov vzhľadom na vzájomnú dôveru, ktorá medzi nimi musí existovať (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. júna 2012, West, C-192/12 PPU, EU:C:2012:404, bod 77).
- 36 Treba pripomenúť, že článok 27 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/584 upravuje zásadu špeciality, podľa ktorej sa odovzdaná osoba nemôže trestne stíhať, odsúdiť alebo inak pozbaviť slobody pre iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním ako pre ten, pre ktorý bola odovzdaná.
- 37 V prvom rade, ako uviedol generálny advokát v bode 33 svojich návrhov, z doslovného výkladu tohto ustanovenia vyplýva, že uvedená zásada úzko súvisí s odovzdaním vyplývajúcim z výkonu konkrétneho európskeho zatykača, keďže znenie tohto ustanovenia odkazuje na „odovzdanie“ v jednotnom čísle.
- 38 Ako ďalej uviedol generálny advokát v bode 37 svojich návrhov, tento výklad je podporený systematickým výkladom uvedeného ustanovenia. Tak článok 1 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584, ktorý definuje európsky zatykač z hľadiska osobitného cieľa sledovaného týmto zatykačom, ako aj článok 8 ods. 1 tohto rámcového rozhodnutia, ktorý vyžaduje, aby každý európsky zatykač presne uviedol charakter a skutkovú podstatu trestných činov, ktorých sa týka, a opísal okolnosti, za ktorých boli trestné činy spáchané, totiž nasvedčujú tomu, že zásada špeciality súvisí s výkonom konkrétneho európskeho zatykača.
- 39 Napokon, ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora, zásada špeciality súvisí so zvrchovanosťou vykonávajúceho členského štátu a priznáva vyžadanej osobe právo, aby bola stíhaná, odsúdená alebo inak pozbavená slobody iba pre trestný čin, pre ktorý bola odovzdaná (rozsudok z 1. decembra 2008, Leymann a Pustovarov, C-388/08 PPU, EU:C:2008:669, body 43 a 44).
- 40 Táto zásada totiž vyžaduje, aby členský štát vydávajúci zatykač, ktorý chce stíhať alebo odsúdiť osobu za iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním na základe európskeho zatykača, než je ten, pre ktorý bola odovzdaná, získal súhlas vykonávajúceho členského štátu s cieľom zabrániť tomu, aby prvý členský štát zasahoval do právomocí, ktoré by vykonávajúci členský štát mohol vykonávať, a prekročil svoje právomoci vo vzťahu k obvinenej osobe. V rozsahu, v akom cieľom mechanizmu európskeho

zatykača je odovzdať dotknutú osobu členskému štátu, ktorý vydal takýto zatykač, pre konkrétne trestné činy uvedené v zatykači a dostať ju prostredníctvom donútenia na územie tohto členského štátu, zásada špeciality je neoddeliteľne spojená s výkonom konkrétneho európskeho zatykača, ktorého rozsah je jasne definovaný.

- 41 Z toho vyplýva, že zásada špeciality, na ktorú by sa bolo možné odvolávať v rámci prvého odovzdania XC portugalskými vykonávajúcimi orgánmi, nemá vplyv na návrat XC na nemecké územie na základe európskeho zatykača vydaného Prokuratúrou Flensburg 19. septembra 2018. Ako uviedol generálny advokát v bode 50 svojich návrhov, neuplatniteľnosť zásady špeciality na základe prvého európskeho zatykača vydaného Prokuratúrou Hannover 23. augusta 2016 nevyplýva z jednej z výnimiek stanovených v článku 27 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/584, ale zo skutočnosti, že spor vo veci samej teraz prebieha v rámci výkonu druhého európskeho zatykača vydaného na XC Prokuratúrou Flensburg 19. septembra 2018.
- 42 Za týchto podmienok by požiadavka, aby na stíhanie, odsúdenie alebo zadržanie osoby na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody pre iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním, než je ten, pre ktorý bola odovzdaná, udelil súhlas tak vykonávajúci súdny orgán členského štátu, ktorý odovzdal obvinenú osobu na základe prvého európskeho zatykača, ako aj vykonávajúci súdny orgán členského štátu, ktorý odovzdal uvedenú osobu na základe druhého európskeho zatykača, bránila efektívnosti postupu odovzdávania, čím by bol ohrozený cieľ sledovaný rámcovým rozhodnutím 2002/584 tak, ako vyplýva z ustálenej judikatúry pripomenutej v bode 35 tohto rozsudku.
- 43 Preto vzhľadom na to, že v prejednávanej veci XC dobrovoľne opustil nemecké územie po tom, čo v tomto členskom štáte vykonal trest, na ktorý bol odsúdený za skutky uvedené v prvom európskom zatykači vydanom Prokuratúrou Hannover 23. augusta 2016, táto osoba už nemá právo odvolávať sa na zásadu špeciality vzťahujúcu sa na tento prvý európsky zatykač. V tomto kontexte sa uvedená osoba môže odvolávať na zásadu špeciality iba vo vzťahu k európskemu zatykaču vydanému Prokuratúrou Flensburg 19. septembra 2018 a vykonanému talianskym vykonávajúcim orgánom.
- 44 V tejto súvislosti z článku 27 ods. 3 písm. g) rámcového rozhodnutia 2002/584 vyplýva, že zásada špeciality stanovená v odseku 2 tohto článku sa neuplatní, ak vykonávajúci súdny orgán, ktorý odovzdal dotknutú osobu, udelí súhlas na to, aby bola táto osoba trestne stíhaná, odsúdená alebo zadržaná na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia spojeného s odňatím slobody pre iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním, než je ten, pre ktorý bola odovzdaná.
- 45 Keďže ako vyplýva z bodu 43 tohto rozsudku, v takej veci, o akú ide vo veci samej, jediným relevantným odovzdaním na účely posúdenia dodržania zásady špeciality je odovzdanie uskutočnené na základe druhého európskeho zatykača, súhlas vyžadovaný v článku 27 ods. 3 písm. g) rámcového rozhodnutia 2002/584 musí udeliť iba vykonávajúci súdny orgán členského štátu, ktorý odovzdal obvinenú osobu na základe uvedeného európskeho zatykača.
- 46 V dôsledku toho je potrebné odpovedať na položenú otázku tak, že článok 27 ods. 2 a 3 rámcového rozhodnutia 2002/584 sa má vykladať v tom zmysle, že zásada špeciality uvedená v odseku 2 tohto článku nebráni opatreniu obmedzujúcemu osobnú slobodu prijatému voči osobe, na ktorú bol vydaný prvý európsky zatykač pre iné skutky než tie, pre ktoré bola odovzdaná na základe tohto zatykača, spáchané pred týmito skutkami, ak táto osoba dobrovoľne opustila územie členského štátu, ktorý vydal prvý zatykač, a bola na územie tohto štátu odovzdaná na základe druhého európskeho zatykača vydaného po jej odchode na účely výkonu trestu odňatia slobody, pokiaľ súdny orgán vykonávajúci druhý európsky zatykač udelil na základe tohto zatykača súhlas na rozšírenie trestného stíhania na skutky, ktoré viedli k tomuto opatreniu obmedzujúcemu osobnú slobodu.

O trovách

- 47 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Článok 27 ods. 2 a 3 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, zmeneného rámcovým rozhodnutím Rady 2009/299/SVV z 26. februára 2009, sa má vykladať v tom zmysle, že zásada špeciality uvedená v odseku 2 tohto článku nebráni opatreniu obmedzujúcemu osobnú slobodu prijatému voči osobe, na ktorú bol vydaný prvý európsky zatykač pre iné skutky než tie, pre ktoré bola odovzdaná na základe tohto zatykača, spáchané pred týmito skutkami, ak táto osoba dobrovoľne opustila územie členského štátu, ktorý vydal prvý zatykač, a bola na územie tohto štátu odovzdaná na základe druhého európskeho zatykača vydaného po jej odchode na účely výkonu trestu odňatia slobody, pokiaľ súdny orgán vykonávajúci druhý európsky zatykač udelil na základe tohto zatykača súhlas na rozšírenie trestného stíhania na skutky, ktoré viedli k tomuto opatreniu obmedzujúcemu osobnú slobodu.

Podpisy